

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2022

1206/2022

Lag om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utlänningslagen (301/2004) 3 § 21 punkten, 40 § 1 mom. 2, 3 och 6 punkten, 43 § 2 mom., 142 § 1 mom., 151 § 2 mom., 155 a och 179 §, 181 § 2 mom. och 183 §, av dem 3 § 21 punkten, 142 § 1 mom. och 151 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1214/2013, 40 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 449/2012, 155 a § sådan den lyder i lag 266/2011 och 179 § sådan den lyder i lagarna 755/2014 och 644/2019, samt *fogas* till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 619/2006, 358/2007, 323/2009, 631/2011, 1338/2011, 668/2013, 1214/2013, 1218/2013, 332/2016, 501/2016, 121/2018 och 121/2022, en ny 4 d-punkt, till 173 §, sådan den lyder i lag 1214/2013, ett nytt 2 mom. och till 184 § ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

4 d) *resetillstånd* ett beslut som fattas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226, nedan *Etias-förordningen*, och enligt vilket viseringsbefriade tredjelandsmedborgares inresa och kortare vistelse tillåts om övriga villkor för inresa uppfylls,

21) *gränskontrollmyndighet* Gränsbevakningsväsendet och andra myndigheter som har rätt att genomföra av in- och utresekontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), nedan *kodexen om Schengengränserna*,

40 §

Uppehållsrätt

Laglig vistelse enligt denna lag är

2) vistelse utan uppehållstillstånd i högst 90 dagar, om utläningen kommer från en stat av vars medborgare inte krävs uppehållstillstånd,

RP 173/2021
FvUB 23/2022
RSv 156/2022

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 (32017R2226); EUT L 327, 9.12.2017, s. 20
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 (32018R1240); EUT L 236, 19.9.2018, s. 1

3) vistelse med resetillstånd i högst 90 dagar under vilken 180-dagarsperiod som helst, om utlänningen kommer från en stat av vars medborgare inte krävs visum,

6) vistelse med uppehållstillstånd som beviljats av en Schengenstat i högst 90 dagar under vilken 180-dagarsperiod som helst,

43 §

Kryssningsdeltagares möjlighet att gå i land

Den som ombord på ett passagerarfartyg som är besiktat för persontrafik deltar i en kryssning får gå i land utan resedokument och visum eller resetillstånd när fartyget är i Finland. Till gränskontrollmyndigheten ska innan passagerarna går i land ges en passagerarförteckning som befälhavaren har styrkt. Kryssningsdeltagarna ska återvända till fartyget innan det avgår till annan ort.

142 §

Nekad inresa och avvisning

Med *nekad inresa* avses i denna lag att en tredjelandsmedborgares inresa hindras vid en yttre gräns på det sätt som föreskrivs i artikel 14 i kodexen om Schengen gränserna.

151 §

Polisen och gränskontrollmyndigheten

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan meddela en utlännings inreseförbud för högst två år när utlännings nekad inresa på grundval av artikel 6.1 e i kodexen om Schengen gränserna eller avvisas på en grund som anges i 148 § 1 mom. 5—8 punkten eller när utlännings inte har avlägsnat sig ur landet inom den tidsfrist för frivillig återresa enligt 147 a § som fastställts för honom eller henne.

155 a §

Unionsmedborgares familjemedlemmars inresa

Om en unionsmedborgares familjemedlem inte är unionsmedborgare, krävs det giltigt pass för familjemedlemmens inresa och vistelse i landet. Av denna familjemedlem kan krävas visum eller resetillstånd, om han eller hon är medborgare i en stat av vilkas medborgare visum eller resetillstånd krävs enligt en förordning av Europaparlamentet och rådet.

Familjemedlemmar som har giltigt uppehållskort enligt direktivet om fri rörlighet behöver inte ha visum eller resetillstånd, och deras pass förses inte med inrese- eller utresestämpel. Upphållskortet ska visas upp vid inresa från ett land utanför Schengenområdet.

En viseringsansökan av en unionsmedborgares familjemedlem handläggs avgiftsfritt, så snabbt som möjligt och med tillämpande av ett påskyndat förfarande. De som lämnat in en viseringsansökan eller deras familjemedlemmar kan höras muntligen när utfärdande av visering övervägs. Hörandet verkställs av en finsk beskickning, om den som ska höras vistas utomlands, och av polisinrättningen, om den som ska höras vistas i Finland. En tjänsteman på en finsk beskickning som handlägger en viseringsansökan som har samband

med hörandet får verkställa hörandet av en person som vistas i Finland, om det krävs för att utreda viseringsärendet.

Beslut om avslag på ansökan om visering, beslut om upphävande av visering och beslut om återkallande av visering ska skriftligen delges den som ansökt om visering. Beslutet ska motiveras, om detta inte strider mot Finlands eller någon annan unionsmedlemsstats säkerhetsintressen.

Bestämmelser om handläggningen av ansökningar om resetillstånd som gäller unionsmedborgares familjemedlemmar finns i Etias-förordningen.

173 §

Kontrollskyldighet för transportörer

I Etias-förordningen finns det dessutom bestämmelser om skyldigheten för lufttrafikföretag, transportörer som bedriver sjötrafik och internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss att försäkra sig om att viseringsbefriade tredjelandsmedborgare som de transporterar över en yttre gräns har resetillstånd som krävs för inresa.

179 §

Påföljdsavgift för transportör

Av en transportör som bryter mot den kontrollskyldighet som föreskrivs i 173 § eller den skyldighet att lämna uppgifter som avses i 25 eller 26 § i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet tas det ut en påföljdsavgift (*påföljdsavgift för transportör*). Avgiften för brott mot 173 § är 3 000 euro per person som transporterats. Avgiften för brott mot 25 och 26 § i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet är 3 000 euro för varje sådan resa för vilken uppgifter om passagerare inte meddelats eller för vilken bristfälliga eller felaktiga uppgifter meddelats.

Påföljdsavgift för transportör tas inte ut, om

1) transportören visar att transportören iakttagit sin skyldighet att försäkra sig om att utlännningen vid medtagandet för transport haft ett sådant resedokument samt ett sådant visum eller uppehållstillstånd som krävs,

2) det resedokument, visum eller uppehållstillstånd som krävs har visat sig vara förfalskat och förfalskningen inte har kunnat urskiljas klart,

3) transporten av en person utan ett sådant resedokument, visum eller uppehållstillstånd som krävs eller felet i fråga om de uppgifter som ska lämnas om passagerare i flygtrafik eller yrkesmässig fartygs- eller tågtrafik har berott på ouppmärksamhet som med beaktande av samtliga omständigheter är ursäktlig,

4) det i övrigt, med hänsyn till omständigheterna, skulle vara oskäligt att ta ut en avgift.

Bestämmelserna i 2 mom. 1 punkten tillämpas inte när det tas ut en avgift för brott mot 25 och 26 § i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet.

Med avvikelse från 2 mom. finns det i artiklarna 45.6 och 46.2 i Etias-förordningen bestämmelser om situationer där påföljdsavgift inte tas ut när det gäller resetillstånd.

En påföljdsavgift för transportör får inte tas ut hos den som är misstänkt för samma gärning i en förundersökning eller åtalsprövning eller i ett brottmål som behandlas vid en domstol. Påföljdsavgift får inte heller tas ut hos den som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för samma gärning.

Påföljdsavgift för transportör för brott mot 25 § i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet får inte påföras den som för samma gärning har påförts påföljdsavgift för lufttrafikföretag enligt 13 § i lagen om användning av flygpassegeraruppgifter för bekämpning av terroristbrott och grov brottslighet (657/2019).

1206/2022

181 §

Påförande av påföljdsavgift för transportör

Påföljdsavgiften för transportör ska påföras inom sex månader från det att transportören bröt mot den kontrollskyldighet eller skyldighet att lämna uppgifter som avses i 179 §. Påföljdsavgiften för transportör ska betalas till staten.

183 §

Betalningstid

Påföljdsavgiften för transportör ska betalas inom en månad från beslutets delfående.

184 §

Verkställighet

Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgiften finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). En påföljdsavgift preskriberas fem år efter det att det lagakraftvunna beslutet om påföljdsavgiften meddelades.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelserna i 3 § 21 punkten, 142 § 1 mom., 151 § 2 mom., 181 § 2 mom., 183 § och 184 § 4 mom. träder i kraft den 1 januari 2023.

Bestämmelserna i 173 § 2 mom. ska börja tillämpas på internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss över en yttre gräns när det gått tre år från ikraftträdandet av lagen.

Helsingfors den 20 december 2022

Republikens President

Sauli Niinistö

Inrikesminister Krista Mikkonen